

پیشگفتار

تاریخ هر علم، جزئی است جدایی ناپذیر از آن. هیچ علم بشری‌ای، بر دست یک فرد، و در یک زمان، به تمامت و کمال پدید نمی‌آید. مفاهیم، مسائل، فرضیات، براهین و قواعد، در هر حوزهٔ معرفتی، به تدریج و در رهگذار تاریخ به میدان اندیشه‌ها گام می‌ Nehند و بر قلم عالمان جاری می‌شوند. علوم اسلامی نیز به طور عام، و فلسفهٔ اسلامی به طور خاص، از این قاعده مستثن نیستند. فلسفهٔ اسلامی یک باره، در یک زمان یا بر دست یک یا چند فرد معین پدید نیامده است؛ بلکه در پیدایش، شکل‌گیری، توسعه و تعمیق اندیشه‌های فلسفی در اسلام، هم میراث فرهنگها و تمدنها دیگر، هم آموزه‌های اسلامی، هم باریک اندیشه‌ها و نوآوریهای حکیمان مسلمان، و هم انتقادهای منتقدان - اعم از متکلمان، عارفان و فقیهان - دخیل و مؤثر بوده است، و این ماجرا روندی تدریجی و تاریخی است. بر این اساس، تاریخ فلسفه دانشی است که این جریان را در گسترهٔ زمان بازمی‌نماید.

بدین ترتیب، کتاب تاریخ فلسفه نه تنها میان اندیشه‌های درست، مقبول و مفید است، بلکه آنچه در تاریخ این حوزه از تفکر، اعم از صحیح و خطأ، نو و کهنه، و مقبول و منسوخ، روی داده است بازمی‌تاباند. برای مورخ فلسفه نه تنها موقفيتها بلکه شکستها، نه تنها توافقها بلکه نزاعها و کشمکشها، نه تنها تأسیسها بلکه تخربهای نیز ارزشمند است. او می‌کوشد تا حد امکان امین مأواقع باشد، اما این امانت‌داری و بی‌طرفی در مقام نقل و گزارش، او را از ارزش‌گذاری و رد و قبول در مقام تحلیل و ارزیابی بازنمی‌دارد؛ البته به شرطی که این دو مقام را در هم نیامیزد.

به رغم آنکه فلسفه اسلامی پیشینه‌ای دیرین دارد و درختی تناور شده است، تاریخ‌نگاری فلسفه اسلامی نهالی نوپاست. به همت مستشرقان و مسلمانان آثار

پرشماری در این زمینه پدید آمده است که قابل استفاده و قدردانی است، اما فقدان آثاری جامع تر و پخته تر همچنان احساس می شود.

در هر نوع تاریخ نگاری فلسفه، گزیری از گزینش نیست و در این مهم علاقه ها، عقیده ها و دانش مورخ تأثیری تام دارد. همچنین با توجه به مخاطب مورد نظر و هدف نگارنده، تاریخ فلسفه را می توان به صورتهای گوناگونی نگاشت. برخی از این صورتها بدین قرارند:

الف) تاریخ تفصیلی فلسفه به منزله کتاب مرجع و منبع: در این شیوه می کوشند، هم از نظر معرفی فیلسوفان، و هم موضوعات و آراء افراد مورد بحث، دامنه کار هر چه فراگیرتر باشد. چنین اثری می تواند ویژه تاریخ فلسفه در یک تمدن یا مذهب یا کشور، یا حتی عام تر و بلکه جهانی باشد؛

ب) تاریخ فلسفه برای عموم: حوزه گزینش در این مقام محدود تر است. در این شیوه می کوشند از مباحث تخصصی محض و ورود به برهانها و تحلیلهای پیچیده پرهیز کنند. این گزینش و ساده نویسی در کتابهایی که برای مخاطبان نوآموز و نا آشنا با مباحث فلسفی تدوین می شود بیشتر صورت می گیرد؛

ج) تاریخ فلسفه تحقیقی و تحلیلی تخصصی: در این گونه آثار، اندیشه های یک یا چند فیلسوف و یا یک مکتب فلسفی به تفصیل و به گونه ای تحلیلی و نقادانه کانون تحقیق قرار می گیرد و به زمینه ها و تأثیر و تأثرات و جایگاه و گاه مقایسه با برخی فلاسفه یا مکتبهای دیگر نیز پرداخته می شود. با این روش همچنین می توان به بررسی تحلیلی و تاریخی یک مسئله یا نظریه فلسفی پرداخت؛

د) تاریخ فلسفه به منزله یک متن درسی آکادمیک: در این دسته از آثار نیز گزینش فلاسفه و مسائل در نظر است، با این تفاوت که غرض ارائه گویا، دقیق و تحقیقی اما فشرده مهم ترین آراء فیلسوفان است. قلمرو این آثار می تواند خاص یک فرهنگ، تمدن، و مذهب و یا جهانی باشد. در این شیوه باید ساده نویسی پیش کرد، اما باید دقت فدای سهولت شود.

اثر حاضر اما، که متنی از سخن دسته چهارم به شمار می‌آید، در پی تدوین اثری تحقیقی، تحلیلی، ولی فشرده و گویا در تاریخ فلسفه اسلامی به عنوان متن درسی برای دانشپژوهان سطوح عالی حوزوی و دانشگاهی و مدرسان و محققان علاقه‌مند است. این اثر با پیشنهاد و همکاری سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت) و مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی - رحمة الله عليه -، به قلم جمعی از محققان و مدرسان فلسفه حوزه علمیه قم نگاشته شده است. از آنجا که اثر، متنی درسی است حجمی در خور این هدف - نه بسیار تفصیلی و نه بسیار مختصر - برای آن در نظر گرفته شده است. جریانها، افراد، اصول و آراء مؤثر و تعیین‌کننده محور مباحث در هر فصلی است، و درباره موضوعات، جریانات و افرادی که چنین جایگاهی ندارند به اجمال سخن رفته است.

تدوین تاریخ فلسفه بر محور موضوعات، فلاسفه، دوره‌ها، و مکتبهای فلسفی است، اما هیچ یک از این شیوه‌ها به تنها‌یی، با وجود رعایت اختصار، همه ابعاد تاریخ فلسفه اسلامی را پوشش نمی‌دهد. از این رو در این اثر تقسیم‌بندی فصلها بر اساس تلفیقی از روش‌های مختلف است. محور در هر فصلی ممکن است با دیگر فصلها متفاوت باشد. برخی بر اساس محوریت یک مکتب، برخی بر محور موضوع یا حوزه معرفتی، بعضی با محوریت یک فیلسوف یا دوره خاص، و گاه جغرافیا و منطقه‌ای خاص شکل گرفته‌اند. البته گزینش هر یک از این شیوه‌ها در هر فصل دلیلی داشته است.

فلسفه به معنای خاص آن شامل علوم طبیعی، منطق، کلام و عرفان نیست، اما با همه آنها تعامل دارد؛ به گونه‌ای که بدون در نظر گرفتن سهم این حوزه‌های معرفتی در فلسفه، نمی‌توان تصویر واقع‌نما و درستی از تاریخ فلسفه اسلامی ارائه داد. بر این اساس، چهار فصل به تاریخ علوم و طبیعت‌شناسی، منطق، کلام و عرفان اختصاص یافته است.

به نظر می‌رسد این تنوع در شیوه، در عین رعایت اختصار، به جامعیت نوشتار و هدف تعلیمی آن کمک کند. با این حال این جامعیت نسبی است؛ زیرا نه از همه

فلسفه‌ورزان سخن گفته‌ایم و نه همه موضوعات فلسفی را کانون بحث و نظر قرار داده‌ایم. محضر نمونه، از سیر تفکر فلسفی در شبه‌قاره سخنی نگفته‌ایم و فصل مستقلی را به حکمت عملی اختصاص نداده‌ایم. امید است بتوانیم در چاپهای بعد پاره‌ای از کمبودها را برطرف سازیم.

از آنجا که برخی افراد در حوزه‌های گونه‌گون فکری تأثیرگذار بوده‌اند، در بیش از یک فصل آراء آنان بررسی شده است؛ به مثُل، ابوحامد غزالی، از آنجا که هم منتقد فلسفه بوده، هم به تصوف تعلق دارد و هم در جرگه اهل کلام است، در سه فصل از او سخن گفته شده، و چون هر فصلی با اینکه به دیگر فصلها پیوسته است، مقاله‌ای مستقل به شمار می‌آید، برخی مطالب درباره یک فرد ممکن است تکرار شده باشد.

هر چند کوشیده‌ایم قسمت‌های مختلف کتاب از هر حیث هماهنگ باشد، اولاً، مقالات در یک سطح نیستند؛ ثانیاً، از آنجا که نویسنده‌گان مختلف سبک و سلیقه‌های گوناگونی دارند هر مقاله‌ای حال و هوایی خاص، و ادبیات و روشی تا حدی متفاوت دارد. این نوع نیز اثر را از یکنواختی و ملال انگیزی خارج می‌سازد. هر چند هر فصلی مقاله‌ای مستقل به شمار می‌آید و نویسنده‌هر مقاله مسئول محتوا و دیدگاه‌های طرح شده در آن است، کوشش شده است حتی الامکان پیوستگی مقالات حفظ شود و طرح و نگاه واحدی بر آنها حاکم باشد. پیشنهادهای صاحب‌نظران محترم برای تصحیح و تکمیل این اثر مورد تقدیر و سپاس خواهد بود. کتاب مشتمل بر سه جلد، و هر جلد در بردارنده پنج فصل به ترتیب ذیل است:

جلد اول: مقدمه‌ای بر فلسفه اسلامی و تاریخ آن، نخستین ایام در فلسفه اسلامی، شکل‌گیری فلسفه اسلامی، حکمت سینوی، و منتقدان فلسفه مشاء؛

جلد دوم: فلسفه در مغرب اسلامی، منطق و منطق‌دانان مسلمان، سیری در کلام اسلامی، نگاهی به تاریخ علوم در تمدن اسلامی، تصوف و عرفان و تاریخ آن؛

جلد سوم: حکمت اشرافی سهورودی، حوزه‌های فلسفی شیراز و اصفهان،

حکمت متعالیه، مفسران و منتقدان حکمت متعالیه، و فیلسفان معاصر.

پدیدآورندگان اثر عبارت‌اند از:

استادان ناظر: جناب حجت‌الاسلام والملین دکتر احمد احمدی و جناب حجت‌الاسلام والملین غلامرضا فیاضی.

ناظر و ویراستار علمی: دکتر محمد فنایی اشکوری.

نویسنده‌گان مقالات آقایان: محسن جودای، قربانعلی زمانی قمشه‌ای، عسکری سلیمانی امیری، عباس عارفی، عبدالرسول عبودیت، محمد فنایی اشکوری، یارعلی کرد فیروزجایی، حسین مظفری، سیدیدالله یزدان‌پناه و حسن یوسفیان.

در این مقام بايسته است از همه کسانی که در پدیدآوردن این اثر مددکار ما بوده‌اند صمیمانه سپاس‌گزاری کنیم: از استاد محترم حضرت آیت‌الله مصباح‌یزدی که بانی طرح و هادی ما در این راه بودند؛ از استاد محترم جناب حجت‌الاسلام والملین دکتر احمد احمدی، از بانیان طرح و ناظر آن، که با دقت و باریک‌بینی یک‌یک مقالات را از نظر گذراندند و ما را از تصحیحات و تعلیقات سودمندانشان بهره‌مند ساختند؛ از استاد محترم جناب حجت‌الاسلام والملین غلامرضا فیاضی به دلیل قبول رحمت نظارت و راهنماییهای مفید و عالمانه به نویسنده‌گان؛ از محققان نویسنده مقالات؛ از حجج‌الاسلام والملین آقایان محمود رجبی و دکتر احمد حسین شریفی، معاونان پژوهشی سابق و فعلی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی به خاطر مساعدتهای بی‌دریغ در تحقیق این طرح؛ از مدیریت تدوین متون مؤسسه به‌ویژه جناب حجت‌الاسلام سید ابوالفضل حسنی و همکارانشان آقایان مسعود نقی‌لو و سیدعلی حسینی فاطمی؛ و از جناب آقای علیرضا تاجیک که در ویرایش اثر، و جناب حجت‌الاسلام آقای رضا درگاهی‌فر که در فراهم آوردن نمایه ما را یاری رساندند. توفیق همه این عزیزان فرهیخته را از درگاه ایزدی خواستارم.

محمد فنایی اشکوری

۱۳۸۷ قم،